

Sygn. akt II CZ 151/11

POSTANOWIENIE

Dnia 2 lutego 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Henryk Pietrkowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Anna Kozłowska

SSN Katarzyna Tyczka-Rote

w sprawie z powództwa D. W.

przeciwko Towarzystwu Ubezpieczeń i Reasekuracji WARTA Spółce
Akcyjnej z siedzibą w W.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 2 lutego 2012 r.,

zażalenia powoda

na postanowienie o kosztach zawarte

w wyroku Sądu Apelacyjnego

z dnia 1 czerwca 2011 r.,

**oddala zażalenie i zasądza od powoda na rzecz strony
pozwanej kwotę 300 (trzysta) zł tytułem zwrotu kosztów
postępowania zażaleniowego.**

Uzasadnienie

Sąd Apelacyjny postanowieniem zawartym w punkcie 2 wyroku z dnia 1 czerwca 2011 r. zasądził od powoda D. W. na rzecz Towarzystwa Ubezpieczeń i Reasekuracji WARTA S.A. w W. kwotę 2 700 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

W zażaleniu pełnomocnik powoda zarzucił naruszenie art. 100 i 102 k.p.c., podnosząc, że sytuacja zdrowotna i materialna powoda uzasadniała nieobciążanie go kosztami postępowania apelacyjnego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W wypadkach szczególnie uzasadnionych, na podstawie art. 102 k.p.c., Sąd może zasądzić od strony przegrywającej część kosztów procesu albo nie obciążać jej tymi kosztami w ogóle. W orzecznictwie precyzuje się pojęcie „wypadku szczególnie uzasadnionego”, tym niemniej ocena, czy w sprawie zachodzi wypadek szczególnie uzasadniony należy do swobodnej decyzji sądu. Chociaż kwestia trafności i zasadności skorzystania z tego uprawnienia podlega, co do zasady, kontroli Sądu wyższego rzędu, to jednak ewentualna zmiana zaskarżonego postanowienia o kosztach powinna ograniczać się do sytuacji wyjątkowych (zob. m. in. postanowienia SN z dnia 3 grudnia 2007 r., I CZ 110/07 nie publ. i z dnia 1 października 2010, I CZ 142/10 nie publ.).

W uzasadnieniu zażalenia nie zostały przedstawione okoliczności i argumenty, które usprawiedliwiłyby zastosowanie art. 102 k.p.c. Poczynione przez Sąd Apelacyjny ustalenia nie wskazują, aby sytuacja zdrowotna i materialna powoda była na tyle trudna, aby mogła uzasadniać nieobciążanie go kosztami postępowania.

Nie jest również zasadny zarzut naruszenia art. 100 k.p.c. Powód przegrał sprawę przed Sądem Apelacyjnym w całości, nie było zatem podstaw do stosunkowego rozdzielenia kosztów.

Z przytoczonych względów, na podstawie art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c., Sąd Najwyższy postanowił jak w sentencji, o kosztach postępowania zażaleniowego orzekając na podstawie art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 98 § 1 i 3 oraz art. 99 w zw. z art. 394¹ § 3 w zw. z art. 398²¹ w zw. z art. 391 § 1 k.p.c.